

procedere dette Spørgsmaal her for dette Forum, her for Landstinget; det Punkt skal jeg fuldstændig lade ligge.

Den Anke, der er fremkommen imod, at Statsklassens Tilgodehavende hos Kolonierne i Vestindien stadig er voksende, er jo heller ikke ny. Her er jeg dog i det Tilfælde at kunne fremsføre noget, der ganske vist ikke er nyt, da jeg antager, at ærede Medlemmer her i dette Ting følge alt, hvad der passerer i det andet Ting, altsaa i den Forstand er det ikke nyt, men jeg kan dog anføre det, at jeg har fremsat Forslag om en Forandring i hele Grundlaget for Koloniernes nuværende finansielle Styrelse og Tilstand, et Forslag, som efter min Formening vil afhjælpe væsentlige Ulemper ved det bestaaende, om det end ikke vil fritage Statsklassen for ogsaa fremdeles i alt Fald i længere Tid at maatte yde Hjælp til Kolonierne. Det er netop jagt, at man ikke har kunnet stønne, at Finansministeren har nogen Hjemmel til at yde Forstød til Kolonierne, saaledes at de have kunnet vedblive at eksistere som ordnede Samfund. Men jeg vil spørge det ærede Medlem, om han dog egentlig mener, at Regeringen herhjemme har Ret til at foretage de Indskrænkninger i Udgifterne, der vilde være nødvendige for at bringe Balance tilveje, og derved altsaa ophæve Nødvendigheden af Tilstød fra Statsklassen. Jeg vil spørge det ærede Medlem, om Regeringen vilde være berettiget til at foretage saadanne Indskrænkninger i Udgifterne, og saaledes at lade det hele styrte sammen i Kolonierne; thi det vilde aldeles utvivlsomt være blevet Følgen, dersom ikke Regeringen havde taget det Ansvar paa sig at yde Forstød til Kolonierne, indtil det var muligt at faa gennemført en bedre Ordning end den, der nu finder Sted paa Grundlag af Kolonialloven af 1863.

Spørgsmaalet om Arbejdslønnen paa de viborgske Skovdistrikter er saa fuldstændig oplyst af den ærede Ordfører for Flertallet, at jeg ikke har noget at føje dertil. Her kan jo ikke være Tale om at ville nedsætte Arbejdslønnen paa dette Distrikt sammenlignet med enten Egnens Arbejdsløn eller Arbejdslønnen i andre Distrikter; der har kun været Tale om, at man vilde tilvejebringe samme Forhold med Hensyn til Arbejdsmaaden og Arbejdslønnen som paa de andre ganske lignende Skovdistrikter. Det, der altsaa bebrejdes Skovbestyrelsen, er, at den ikke, efter at være bleven opmærksom derpaa, har villet opretholde de ganske ekceptionelle Tilstande, der efterhaanden have udviklet sig paa dette ene

Distrikt; dertil indskrænker det hele sig, og det forekommer mig, at det er at ville gøre noget stort ud af en meget lille Sag, naar man støttet herpaa vil komme ind paa Betragtninger om, hvorvidt Staten gaar forud i Retning af at nedsætte, utilbørlig nedsætte Arbejdslønnen, byde Arbejderne en utilbørlig Løn og derved fremkalde Socialismen ude paa Landdistrikterne o. s. v. o. s. v. Det er dog egentlig en Selvfølge, at det ikke vil være muligt en Gang, selv om man vilde, paa et enkelt Skovdistrikt at nedsætte Arbejdslønnen under det, som er selve Egnens Arbejdsløn; det maa det ærede Medlem dog vide, at naar Arbejdet skal gøres paa Distriktet, maa der selvfølgelig betales en Løn, som i det mindste er lige saa stor som Egnens Arbejdsløn. Den Sag er ganske klar. Jeg staar i den Formening, at Arbejdslønnen paa dette Distrikt, saa vel som paa andre Skovdistrikter, naar den skal sammenlignes med den Arbejdsløn, der gives andetsteds, i Virkeligheden paa ingen Maade fortjener den Betegnelse, at den er lavere, den kunde maaske snarere betegnes som at være en rundeligere Løn, end der gives ellers. Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem i sin Meddelelse om, hvormegent en Arbejder har tjent, er i fuldstændig god Tro, og jeg tvivler heller ikke om, at det kan forholde sig saaledes, at en Arbejders Løn kan være funken for en Dag eller en Tid til det Beløb, som det ærede Medlem angav, men der er mange Momenter, som det ærede Medlem meget godt veed, der spille en stor Rolle der, navnlig, at ikke alle Dage ere lige gode Arbejdsdage, og at det ikke er ethvert Arbejde, som, hvor nøje man saa søger at udmaale Prisen, lønner sig lige godt; jeg tror, at det er noget, som enhver, der har bestættiget Arbejdere i Landbruget eller Skovbruget, maa vide, at der uden Banfælgighed vil kunne fremsføres Eksempler paa, at der er tjent en meget lav Arbejdsløn paa en enkelt Dag ved Siden af, at der kan fremsføres Eksempler paa, at der er tjent en meget høj Løn paa en anden Dag. Altsaa deri at ville bygge noget paa det Faktum, som det ærede Medlem anser for at være et ubestrideligt Faktum, nemlig at Arbejderne kun have tjent 80 Ore paa en Dag, ligger aldeles intet Bevis for, at Arbejdslønnen i det hele taget er sat for lavt. Her er ikke Tale om Dagarbejde, men Akkordarbejde.

Der er endnu en Bemærkning, jeg skal gøre, og det er angaaende Besættelsen af Bordingborg Amtstue ved iongelig Udnævnelser i Stedet for ved Konstitution. Jeg skal ikke indvende noget imod, hvad det